

EDU
czytajki

KATARZYNA WIERZBICKA

**DUŻE
TROSKI
MAŁYCH
ZWIERZĄTEK**

ilustracje: Magdalena Babińska

**Wydawnictwo Skrzat
Kraków**

ZAJĄCZEK, KTÓRY BAŁ SIĘ CIEMNOŚCI

Pierwsza leśna bajka

oswaja z ciemnością i udowadnia dzieciom,
że jest ona czymś potrzebnym.

W wielkim lesie,
niedaleko strumyka
żył sobie mały za-
jączek. Miesz-
kał w norze
pod dużym,
rozłożystym
dębem
razem ze swo-
ją mamą, panią Zajączkową,
i czwórką rodzeństwa.

Zajączek bardzo lubił bawić się ca-
łymi dniami – czy to w domu, ze swo-
imi braćmi i siostrami, czy to w leśnym
przedszkolu, ze swoimi kolegami i ko-
leżankami. Śmiał się i figlował od rana

do wieczora. Kiedy jednak przychodziła
noc i robiło się ciemno...

...zajączek zaczynał się bać.

Zasychało mu w gardle, trzęsły mu się
łapki, a serduszko biło szybciej niż zwykle.

– Mamo, ja nie chcę iść do łóżka! – ma-
rudził.

– Syneczku, jest późno, trzeba spać,
aby jutro mieć siły uczyć się i bawić! –
tłumaczyła pani Zajączkowa.

– Mamo, ale jest tak ciemno dooko-
ła! – płakał mały zajączek. – Ja się boję!
Starszy brat zaczął się śmiać.

– Ha, ha, ha, maluch boi się ciemności!

– To nic złego. Ty też się bałeś, kiedy by-
łeś mniejszy – odparła pani Zajączkowa. –

Każdy się czegoś boi. Ważne, aby zrozumieć czego i oswoić swój strach.

– Kiedy jest ciemno, wszystko wygląda inaczej. Tak groźnie – powiedział mały zajączek.

– Synku, ciemność to nic takiego. To tylko brak światła...

Wszystko jest takie samo jak w dzień.

Nadal wokół naszego domu rosną krzaki i drzewa.

Chmury płyną po niebie.

Dookoła nas śpią nasi sąsiedzi.

I ja jestem obok.

Kocham cię i czuwam nad tobą tak samo jak w dzień.

Jesteś bezpieczny.

